

Arrest

nr. 177 977 van 18 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LANCKRIET *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten, een Christen te zijn, afkomstig uit Bagdad. U werd dan wel geboren in Koet, maar woonde uw ganse leven op hetzelfde adres in de Al Kifah-straat te Bagdad. Een tweetal jaar geleden begon u zich voor het eerst te interesseren in het Christendom. Uw oom die in Nederland woont en zich daar ook liet dopen, belde u vaak op en sprak met u over het Christendom. U had ook een vriend in Irak die Christen was. U was in het begin niet erg overtuigd, maar geleidelijk aan voelde u zich beter in de kerk. Ongeveer een jaar voor uw vertrek uit Irak bent u voor het eerst naar de kerk gegaan. Nadien besepte u voor het eerst dat u Christen was.

Op een dag had uw neef u naar de kerk zien gaan en vertelde dit aan uw familie. U kwam die avond laat thuis en de volgende dag zouden uw ouders ermee gedreigd hebben dat u het Christendom diende op

te geven of dat men u zou vermoorden. U belde naar uw oom die u aanraade het land te verlaten. U trok daarop naar uw vriend Riyad waar u zo'n negen à tien dagen zou onderduiken alvorens Irak te verlaten. U verliet Irak legaal op 11 augustus 2015 met het vliegtuig richting Turkije en trok via, Griekenland, Macedonië en Servië verder naar België waar u op 29 augustus 2015 aankwam en twee dagen later asiel aanvraag.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende originele documenten voor: uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, een uitnodiging van een kerk in België en uw doopcertificaat (uitgereikt in Nederland). U legde ook volgende kopieën neer: zes geprinte foto's, het doopcertificaat van uw oom en het eerste blad van uw paspoort met stempel van Turkije.

U had tijdens het gehoor ook een blad mee dat diende als geheugensteuntje met daarop enkele data.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiare Bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Zo kan er getwijfeld worden aan uw oprechtheid aangaande uw bekering tot het Christendom.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u ten aanzien van het CGVS verklaard had tot de Anglicaanse kerk te behoren (Gehoorverslag CGVS, d.d. 21 maart 2016, p. 12). Nochtans had u bij DVZ verklaard een Orthodox Christen te zijn (Verklaring CGVS, d.d. 25 januari 2016, Vraag 3.5). Toen u op dit opvallend verschil gewezen werd zei u dat u tegen de tolk had gezegd dat hij het fout had opgeschreven en dat ze zich misschien hadden vergist aangezien u dit niet had gezegd (CGVS, p. 12). Vooreerst betreft het hier een blote bewering. Dat u dan ook nog eens de fout plots zou steken op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) is opmerkelijk. Zo werd u immers aan het begin van het gehoor gevraagd hoe het interview was verlopen en gaf u toen nog aan dat het goed was verlopen (CGVS, p. 2).

Hoe dan ook, uw verklaringen waarom u zich in Irak tot het Christendom zou hebben bekeerd overstegen verder zelden of nooit het algemene.

U werd bijvoorbeeld gevraagd hoe u zich had bekeerd en u verklaarde dat uw oom u regelmatig belde om erover te praten, maar dat u zich er (vreemd genoeg) niet veel van herinnert (CGVS, p. 17). U werd daarop meermaals gevraagd hoe u dat ervaren hebt, maar uw verklaringen konden opnieuw niet overtuigen. U herhaalde opnieuw dat dat via gesprekken met uw oom en met uw vriend was en verklaarde ook dat de Islam niet vredelievend was en het Christendom spiritueel en verdraagzamer was (CGVS, p. 17-18). Pas toen u letterlijk gevraagd werd of u dan geen boeken las, verklaarde u dat u het heilig boek las (CGVS, p. 18). Verder kon u niets wezenlijks over uw beweegredenen toevoegen.

U verklaarde ook dat u beide religies vergeleek en u daarvoor naar de kerk ging in Bagdad (CGVS, p. 18). Vreemd genoeg wist u niet voor welke stroming binnen het Christendom de kerk stond die u daarvoor bezocht, noch wist u wie de priester was die de kerk leidde (CGVS, p. 19). Als verklaring hiervoor gaf u aan dat u enkel ging luisteren, maar dat u nog geen Christen was (CGVS, p. 19). Hetgeen opmerkelijk is, aangezien u toch zelf verklaarde dat u zo'n zeven, acht of tien keer naar de kerk was gegaan (CGVS, p. 21). Verder werd u ook gevraagd of u dan de bijbel las in Irak en gaf u vreemd genoeg mee van niet (CGVS, p. 20). Hetgeen op zich al opmerkelijk is, daar u eerder had verklaard dat u het 'heilig boek' had gelezen (zie supra). U verklaarde dat u enkel op uw telefoon zaken las (CGVS, p. 20). Nochtans ging u vaak naar de kerk en had u daar meer dan waarschijnlijk wel de mogelijkheid om de bijbel te lezen. Als verklaring hiervoor gaf u opnieuw aan dat u enkel ging om te luisteren (CGVS, p. 20).

Dat u dan niet meer info heeft over deze kerk is zeer vreemd. Meer zelfs, u bracht tijdens het gehoor ook foto's mee die u in die kerk in Irak had genomen. Vooreerst is het vreemd dat u foto's zou nemen in een kerk van uzelf en doet dit vermoeden dat deze foto's werden genomen met het oog op uw asielaanvraag in Europa. Het vermoeden dat deze foto's een geënceneerd karakter met zich meedragen wordt overigens versterkt doordat u tijdens het gehoor ook werd gevraagd welk kerkstuk zichtbaar was op de foto en u het antwoord vreemd genoeg moest schuldig blijven (CGVS, p. 22). Als verklaring hiervoor gaf u aan dat u nieuw was in het Christendom (CGVS, p. 22). Waarom u er dan op de foto zou bij staan is toch zeer vreemd. Bovendien gaat het hier om een biechtstoel, iets waar redelijkerwijs kan van verwacht worden dat u toch weet wat dat is.

Uw kennis van het Christendom bleek verder in het algemeen eerder beperkt. De verschoning die u hiervoor telkens aanhaalde dat u nieuw was is weinig afdoend (CGVS, p. 22, 26, 30).

U verklaarde immers zelf reeds twee jaar bezig te zijn met het Christendom (CGVS, p. 4, 26) en gaat sinds één jaar naar de kerk (CGVS, p. 17). Er mag dus redelijkerwijs worden verwacht dat u over een aantal essentiële dingen wel degelijk op de hoogte zou zijn. Zo werd u ook gevraagd tijdens het gehoor

hoe u in de kerk dan een kruisteken zou maken. U vernoemde correct "In de naam van de vader, de zoon en de heilige geest", maar plaatste daarbij vreemd genoeg uw handen fout tijdens het opzeggen (CGVS, p. 22). Zo maakte u eigenlijk een driehoek, in plaats van een kruisteken (CGVS, p. 22). Verder had u geen idee welke de sacramenten waren in de kerk, noch had u enig idee van hoe u de communie zou krijgen in de kerk en bij uitbreiding had u er geen idee van hoe een misviering in zijn werk gaat (CGVS, p. 23). U verklaarde ook niets af te weten van de paus (CGVS, p. 30).

Dat u dergelijke zaken niet zou weten doet afbreuk aan de geloofwaardigheid en zorgt er eens te meer voor dat er vraagtekens kunnen geplaatst worden bij uw beweerde beleving van het Christendom. Zo werd u er op gewezen dat wanneer u naar de mis zou zijn gegaan, dergelijke zaken u niet ontgaan kunnen zijn (CGVS, p. 23). U verklaarde dat de keren dat u naar de kerk ging, het lessen waren en dat u een keer naar de mis wou gaan, maar dat u te laat was aangekomen (CGVS, p. 23). Dat u bovendien op de koop toe zou verklaren dat u eigenlijk nog maar één keer naar de mis was geweest in België en dat u dan ook nog eens te laat zou toekomen waardoor de mis reeds gedaan was (CGVS, p. 24), is bijzonder frappant. Van iemand die zijn land, familie, vrienden en werk achterlaat in de hoop om hier vrij zijn religie te kunnen beleven kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij -eens aangekomen in een land waar dergelijke zaken mogelijk zijn- zijn religie dan ook tracht te beleven. Dat u in al die tijd dat u in België bent (sinds augustus 2015), niet één keer naar een mis zou zijn gegaan doet compleet afbreuk aan uw beweerde bekering en is tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid. Het bewijs dat u voorlegde dat u naar één lezing zou zijn geweest doet dan ook absoluut geen afbreuk aan voorgaande vaststelling. Meer zelfs dat u in al die tijd slechts zes of zeven keer zou zijn langsgedaan doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bekering. Bovendien legde u hierover naast de ene uitnodiging geen enkel ander bewijs van voor.

Ter staving van uw bekering bracht u dan wel weer een doopselcertificaat mee (CGVS, p. 15). Over dat certificaat en bijhorend ritueel kan echter het volgende worden opgemerkt. Zo verklaarde u vooreerst zelf dat uw oom de doop geregeld had en dat u de priester noch de kerk vooraf kende (CGVS, p. 15, 20). Vreemd genoeg verklaarde u ook dat de doop op straat plaatsvond recht tegenover het opvangcentrum van het rode kruis en niet eens in een kerk (CGVS, p. 15, 23), hetgeen toch opnieuw bijzonder twijfelachtig is. Nog vreemder is echter dat u gedoopt blijkt te zijn door de Perzische Kerk (zie groene map in dossier), terwijl u zelf verklaarde een Anglicaanse Christen te zijn (CGVS, p. 12). Hierop gewezen verklaarde u enkel dat uw oom die doop had geregeld en u met de man niet kan communiceren (CGVS, p. 20). Hoe dan ook, u kende dan wel duidelijk de verschillende stromingen binnen de kerk, maar had geen idee waarin de Anglicaanse kerk verschilt van de rest (CGVS, p. 16, 20). Het is echter bijzonder tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid dat u bij DVZ zou verklaren Orthodox te zijn, voor het CGVS dan weer Anglicaans, maar een doopcertificaat van de Perzische Kerk voor te leggen.

Gezien uw gebrekkige verklaringen over uw persoonlijke bekering, uw gebrekkige kennis van het christendom en dito beleving als Christen moet worden vastgesteld dat hier geen sprake is van een oprechte bekering van uw kant. Bijgevolg kan ook maar weinig geloof worden gehecht aan de problemen die u hierdoor zou hebben ondervonden. Het ongeloofwaardige karakter hiervan wordt echter ook bevestigd door een aantal andere eigenaardigheden die werden opgemerkt doorheen uw verklaringen.

Zo werden een aantal tegenstrijdigheden opgemerkt in de problemen die u door uw beweerde bekering zou hebben ondervonden. U verklaarde dat uw neef u in de maand augustus had achtervolgd en het dezelfde dag aan uw ouders had verteld (CGVS, p. 19). Vreemd genoeg had u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaard dat dit alles in mei 2015 was gebeurd (Verklaring CGVS, Vraag 3.5). Toen u op dit toch wel opmerkelijke verschil werd gewezen gaf u aan dat u het niet meer wist en dat u daarom "dat papiertje" had meegebracht (CGVS, p. 20). Dat u er bijna drie maand naast zou zitten is reeds opmerkelijk, dat u dan ook nog eens zou moeten verwijzen naar het spiekbrieftje dat u meebracht is nog frappanter. Van een gebeurtenis als deze kan redelijkerwijs worden verwacht dat u hierover spontaan en zonder de hulp van enig spiekbrieftje over zou kunnen vertellen. Dat u hierin niet slaagde doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder beweerde u ook dat u nadien naar uw vriend Riyad zou zijn getrokken en u daar negen à tien dagen zou zijn ondergedoken (CGVS, p. 16). Vreemd genoeg had u aan het begin van het gehoor verklaard dat u uw ganse leven op éénzelfde adres had gewoond in Irak, u daar samenwoonde met uw familie, u van dat adres het land had verlaten en nog belangrijker: u nooit ergens anders had verbleven, zelfs niet voor een korte tijd (CGVS, p. 5).

Toen u op deze opvallende tegenstrijdigheid werd gewezen verklaarde u dat u dacht dat het toen over het adres ging (CGVS, p. 28)., hetgeen geef afdoende verklaring is. U werd immers ook specifiek gevraagd of u ergens voor een korte tijd had verbleven (CGVS, p. 5).

Dezelfde ongeloofwaardigheid blijkt echter ook uit de door u geschetste reisweg. Zo is het vooreerst opmerkelijk dat u geen enkel begin van bewijs (vervoersbewijzen, tickets, ...) voorlegde

aangaande de door u beweerde reisweg (CGVS, p. 29). Ter staving van uw vertrek legde u dan wel weer de eerste pagina van uw paspoort voor en een foto van de bladzijde met daarop uw inreisstempel (CGVS, p. 14). Hierover dient te worden opgemerkt dat het hier enkel een kopie betreft en deze altijd onderhevig kunnen zijn aan het nodige knip- en plakwerk. Bovendien zegt een stempel wanneer u bent toegekomen in Turkije niets over het moment waarop u Irak verlaten heeft. Op de vraag waar uw origineel paspoort naartoe was verklaarde u dan weer stereotiep dat deze werd afgenomen door de smokkelaar (CGVS, p. 14). Verder is het vreemd dat u geen enkel ander land kon opnoemen die u na Servië zou zijn gepasseerd, noch kon u ook maar één stad opnoemen die u na Turkije zou zijn gepasseerd (CGVS, p. 29).

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat vermoed kan worden dat u Irak al iets langer heeft verlaten dan u zelf beweert. Zo was uw kennis aangaande enkele recente gebeurtenissen behoorlijk beperkt voor iemand die beweerde zijn ganse leven in Bagdad te hebben gewoond (CGVS, p. 5). Zo verklaarde u dat er geen grote incidenten waren vlak voor uw vertrek, maar dat er wel altijd heel veel ontploffingen waren (CGVS, p. 10). Zo zou er wel een brand geweest zijn, maar kon u geen enkele andere ontploffing die in het jaar voor uw vertrek zou zijn gebeurd plaatsen in de tijd (CGVS, p. 11). Verder verklaarde u ook dat de laatste nationale verkiezingen in Irak plaatsvonden in 2012 (CGVS, p. 11). Toen u gevraagd werd waarom u zo twijfelde, gaf u aan dat u het niet meer wist en zei u dat het misschien 2012 of 2014 was (CGVS, p. 11). Finaal gaf u aan dat u het niet meer wist. De laatste nationale verkiezingen vonden trouwens op 30 april 2014 plaats. Dat dit u ontgaan leek te zijn is bijzonder vreemd (CGVS, p. 11). Tot slot had u ook geen idee wie de burgemeester van Bagdad was, noch of het een man of een vrouw was (CGVS, p. 11-12). De burgemeester van Bagdad is sinds begin 2015 voor het eerst in de geschiedenis een vrouw. Dat u over deze feiten niet op de hoogte leek te zijn, sterkt het vermoeden dat u Irak al eerder had verlaten dan u beweerde. Zo verklaarde u ook dat u naar Iran was geweest in 2015, maar gaf u aan dat u vreemd genoeg niet meer wist wanneer dat was (CGVS, p. 9).

U hebt dus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u ter staving van uw asielaas voorlegde zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs bevestigen uw identiteit, hetgeen door het CGVS niet betwist wordt. Het doopcertificaat van uw oom betreft enkel een kopie en voegt bovendien niets wezenlijks toe aan uw eigen asielaas. De overige documenten werden reeds hierboven besproken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het

gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van artikelen 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht, artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker benadrukt in deze vooreerst dat zijn herkomst van Bagdad door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) niet wordt betwist.

UNHCR heeft in de "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 de situatie in Irak als een intern gewapend conflict gekwalificeerd.

Verzoeker verwijst naar en citeert uit de landeninformatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie'). Hij vestigt de aandacht op de macht van de sjiitische milities en het toegenomen sektarisch geweld. Het CGVS stelt ten onrechte dat er een vermindering van het aantal slachtoffers is. Er zijn veel vormen van geweld waarbij veel burgerdoden vallen. IS maakt gebruik van minder zware maar wel van meer aanslagen.

Met betrekking tot het doorgaan van het dagelijkse leven, betoogt verzoeker:

"De beslissing stelt dat Bagdad een functionerende grootstad is en dat het openbare leven niet is stilgevallen.

De afwezigheid van een openbaar leven is geen vereiste om te kunnen spreken van een 'ernstige bedreiging van het leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld' conform artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Dit is een bijkomende voorwaarde die het Commissariaat-generaal toevoegt aan de beoordeling van het artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bovendien dient vastgesteld dat het dagelijks publieke leven nooit is gestopt, zelfs niet in de meest gewelddadige periode van 2006 en 2007.

Huidig argument raakt bijgevolg kant noch wal om te motiveren dat er geen nood is aan de subsidiaire bescherming.

In 2014 en begin 2015 voerde het Commissariaat-generaal het algemeen beleid waarbij personen afkomstig van Bagdad asiel aanvroegen, wel in aanmerking kwamen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Toen vormde de verderzetting van het dagelijks leven geen enkel bezwaar voor het toekennen van de subsidiaire bescherming.

De bocht van 180 graden in het beleid van de Commissaris-generaal en de volledige willekeur die hierbij aan te pas lijkt te komen, is evident kennelijk strijdig met het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel.

Zonder enige verandering in de situatie meent de Commissaris-generaal dat dit nu plots een element vormt om te stellen dat er geen nood is aan de subsidiaire bescherming.

Indien de Commissaris-generaal meent dat er toch een verandering in Bagdad aanwezig is, die ook de verandering in haar beleid rechtvaardigt, dient ze dit uitgebreid te motiveren."

Verzoeker stelt inzake de vluchtelingenstromen voorts:

"De verzoeker stelt zich de vraag waarom de Commissaris-generaal de gevolgtrekking maakt dat er geen nood is aan subsidiaire bescherming, omdat intern ontheemden hun eigen oorlogsgebied ontvluchten en in Bagdad terecht komen.

Immers blijkt juist dat ook de toestroom aan intern ontheemden voor bijkomende problemen zorgen en hieruit onmogelijk kan afgeleid worden dat er geen nood zou zijn aan subsidiaire bescherming."

Verzoeker wijst erop dat de voormelde redenering gevolgd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Hij verwijst in deze naar het Franstalige arrest nr. 165 616 van 12 april 2016 van de RvV.

Verzoeker vervolgt:

“Verzoeker toonde reeds aan dat het geweld in Bagdad niet is afgenomen in vergelijking met de periode dat zowel de Commissaris-generaal als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nog het subsidiaire beschermingsstatuut toekenden aan de asielzoekers uit Bagdad.

Verder voegt de verzoeker ook nog actuele informatie toe aan huidig verzoekschrift waaruit de zeer precare veiligheidssituatie in Bagdad onomstotelijk blijkt.

a)

De situatie is de laatste jaren, na de inval van terreurorganisatie IS in Irak in 2014, duidelijk verslechterd. De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is.

Dit is een uiterst voorzichtige omschrijving voor een stad waar de voorbije jaren minstens enkele honderden doden per maand te betreuren vallen.

b)

Zo geeft het meest recente ambtsbericht “Veiligheidssituatie in Irak” van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse zaken van oktober 2015 een overzicht van het aantal burgerslachtoffers in de zes provincies waar het gewapende conflict zich voornamelijk manifesteert.”

Vervolgens citeert verzoeker enkele passages uit het voormelde ambtsbericht en stelt hij:

“De situatie blijft verder verslechteren. Er vindt immers recent, in de eerste helft van 2016, in Bagdad een ware golf van zware aanslagen plaats.

Verzoeker kan nog geen landenrapporten of rapporten van NGO’s aanhalen, omdat de aanslagengolf te recent is en nog niet gerapporteerd is.

Echter tonen publicaties in de media wel aan hoe gevaarlijk de actuele situatie in Bagdad is.

- De meest recente aanslag, en tevens de zwaarste met een dodentol van bijna 300, vond plaats op 02/07/2016 ;

- Op datum van 20/05/2016 heeft IS een aanslag gepleegd op een gasfabriek in Bagdad. Er kwamen zeker 14 mensen om het leven ;

- 19/05/2016 rapporteerde Le Soir nog dat Bagdad een Helse stad is geworden, waar het onleefbaar is en de dood iedereen treft. Er is geen veiligheid en de situatie dreigt te escaleren ;

- Op datum van 17/05/2016 werden minsten 80 burgers gedood bij een bomaanslag in Bagdad. Op datum van 11/05/2016 zijn tientallen doden gevallen door verschillende autobommen in Bagdad ;

- Op datum van 30/04/2016 werd de noodtoestand aangekondigd nadat het parlamentsgebouw werd bestormd en de groen zone werd bestormd ;

- Op datum van 30/04/2016 zijn op zijn minstens 24 mensen om het leven gekomen bij een aanslag van IS ;

- Op datum van 23/04/2016 vielen op zijn minst 8 doden bij bomaanslagen in Bagdad ;

- In februari vielen maar liefst 70 doden bij een aanslag in Sadr City; Diezelfde wijk werd vlak voorheen opnieuw getrouwen door een koelwagen vol explosieven met 76 doden ;

- Op datum van 25/02/2016 vielen op zijn minst 9 doden bij een dubbele zelfmoordaanslag.

d)

Uit de cijfers van de Iraq Body Count blijkt dat er 17.220 burgers gedood zijn in 2015.

Dit valt te vergelijken met slechts 4.622 slachtoffers in 2012, 9.851 in 2013 en 20.035 in 2014.

Deze slachtoffers zijn louter de burgerslachtoffers.

Uit de statistieken die gepubliceerd zijn blijkt dat ook in 2016 het geweld aanhoudt. Hoewel de cijfers nog dienen bevestigd te worden en deze nog kunnen oplopen, is er in januari al sprake van 1195 slachtoffers, in februari 1008, in maart 1073 en april 1050.

Dit zijn uiterst recente gegevens waaruit blijkt dat er nog steeds een heel hoog aantal burgerslachtoffers vallen.”

Verzoeker geeft een tabel weer omtrent het aantal burgerdoden in Irak en doet gelden:

“Meer nog, het aantal ligt zelfs hoger dan in 2014 en 2013.

- 1195 in januari 2016 t.a.v. 1096 in januari 2014 en 357 in 2013 ;

- 1008 in februari 2016 t.a.v. 971 in februari 2014 en 360 in 2013 ;

- 1073 in maart 2016 t.a.v. 1028 in maart 2014 en 403 in 2013 ;

- 1050 in april 2016 t.a.v. 1036 in april 2014 en 545 in 2013.

<https://www.iraqbodycount.org/database/>

e)

Verder blijkt Irak het meest gevaarlijke land ter wereld, volgens de recente gegevens van de Britse organisatie Action on Armed Violence (AOAV).

In het meest gevaarlijke land ter wereld is bovendien de hoofdstad Bagdad de meest gevaarlijke stad ter wereld, aldus het Verisk Maplecroft’s New Global Alerts Dashboard (GAD), een online portaalsite die wereldwijd alle gerapporteerde terroristische incidenten analyseert.

(<https://maplecroft.com/portfolio/new-analysis/2015/05/20/abuja-cairo-nairobi-and-islamabad-among-12-capital-cities-facing-extreme-terrorism-risks-verisk-maplecroft/>)

f)

Dat de veiligheidssituatie in Bagdad fluctuerend is en actueel nog zeer gevaarlijk, blijkt uit het feit dat op 30 april 2016 de noodtoestand werd afgekondigd voor Bagdad door de Iraakse autoriteiten.

g)

Het moge duidelijk zijn dat Bagdad in elk geval een plaats is waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

Op grond van bovenstaande informatie blijkt duidelijk dat er sprake is van een willekeurig geweld in Bagdad en dat bij terugkeer verzoeker het gevaar loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofdorde om aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt hij om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS.

2.1.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker het door hem geciteerde Franstalige arrest van de RvV (bijlage 3) en een artikel omtrent een aanslag in Bagdad begin juli 2016 (bijlage 4) bij het verzoekschrift.

2.2. Verweerder legt op 7 oktober 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het administratief dossier (rechtsplegingsdossier, stuk 7). Het betreft de *COI Focus “IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad”* van 23 juni 2016, de *COI Focus “IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016”* van 12 augustus 2016 en een document getiteld *“IRAK – VRIJWILLIGE TERUGKEER”*.

2.3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.3. Verzoeker voert geen middel en geen argumentatie aan omtrent de weigering van de vluchtelingenstatus.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze uiteengezet waarom niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde bekering tot het christendom, aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid, aan verzoekers voorgehouden reisweg naar België en aan verzoekers recente verblijf in zijn land en regio van herkomst. Tevens wordt hierin gemotiveerd waarom de door verzoeker bijgebrachte documenten hieraan geen afbreuk kunnen doen. De vaststellingen die dienaangaande worden gedaan vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze niet aanvecht, blijven zij onverminderd overeind.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker aangehaalde (rechtsplegingsdossier, stuk 1) als de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stuk 7) en de in het administratief dossier (map 'landeninformatie') opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen,

ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geïsoleerd dan de andere soennieten in Bagdad.

De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers oplevert, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiïeten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiïtische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker lijkt het CGVS te verwijten dat niet gemotiveerd wordt waarom het beleid gewijzigd is. Dient echter te worden opgemerkt dat iedere asielaanvraag afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de asielzoeker. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake de asielaanvraag. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elke concrete asielaanvraag zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. De motiveringsplicht als vormvereiste voor administratieve rechtshandelingen vereist voorts niet dat het CGVS ook de gronden voor zijn motieven of de redenen voor haar beleid (swijziging) moet weergeven. Het CGVS moet enkel motiveren waarom het van oordeel is dat de situatie in Bagdad van aard is om aan verzoeker al dan niet de status van subsidiair beschermde toe te kennen, hetgeen *in casu* gebeurd is. De overwegingen ten grondslag van de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus worden immers duidelijk en op omstandige wijze uiteengezet in de bestreden beslissing.

De verwijzing naar het Franstalige arrest nr. 165 616 van 12 april 2016 van de RvV is niet dienstig om afbreuk te doen aan het voorgaande. Het blijkt immers dat voormeld arrest niet te verzoenen valt met het arrest 162 162 (FR) van 16 februari 2016. Arrest 162 162 (FR) werd gewezen door drie rechters (waaronder de voorzitter van de RvV en de kamervoorzitter van de vijfde kamer) en baseert zich op dezelfde landeninformatie, met name de "*COI Focus Irak, De veiligheidssituatie in Bagdad*" van het Cedoca van 6 oktober 2015, als deze die werd voorgelegd in het dossier dat aanleiding gaf tot het door verzoeker aangehaalde arrest. Het door verzoeker aangehaalde arrest is tevens strijdig met arrest 157 161 (NL) van 26 november 2015, gewezen door drie rechters waaronder de kamervoorzitter van de vierde kamer, dat ook de voormelde landeninformatie behandelde. Gelet op de arresten 162 162 (FR) en 157 161 (NL) gold er eenheid van rechtspraak tussen de beide taalrollen van de RvV. In deze omstandigheden kan de afwijkende rechtspraak zoals gesteld in het door verzoeker aangehaalde arrest niet leiden tot een andere oordeelsvorming. Dit geldt des te meer nu de voormelde analyse van de veiligheidssituatie niet is gesteund op de informatie die werd behandeld in voormeld arrest doch wel op een veelheid aan recentere informatie, onder meer aangereikt door verzoeker zelf.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.3.5. Gelet op het voorgaand, ziet de Raad geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS